

Nederlandse Mededingingsautoriteit

BESLUIT

Nummer 104072/54

Betreft zaak: Bezwaar Stedin Netbeheer B.V.

Beslissing op bezwaar tegen het besluit van de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit van 24 juli 2012, als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998.

I Verloop van de procedure

1. Bij besluit van 24 juli 2012, kenmerk 104072/34, heeft de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit (hierna: de Raad) op de aanvraag van Dordrecht Energy Supply Company C.V. (hierna: Desco) tot geschilbeslechting op grond van artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) beslist (hierna: het bestreden besluit).
2. Tegen het bestreden besluit heeft Stedin Netbeheer B.V. (hierna: Stedin) bij brief van 31 augustus 2012, door de Raad ontvangen op 3 september 2012, bezwaar gemaakt. Daarbij is tevens verzocht om een vergoeding van proceskosten.
3. Bij brief van 12 september 2012 is Stedin uitgenodigd om haar bezwaren mondeling nader toe te lichten op een hoorzitting als bedoeld in artikel 7:2 van de Awb. Daarnaast is Desco als derdebelanghebbende bij brief van 12 september 2012 ter hoorzitting uitgenodigd. Op 2 oktober 2012 zijn beide partijen ten kantore van de Nederlandse Mededingingsautoriteit ter hoorzitting verschenen. Van deze hoorzitting is een verslag gemaakt dat bij brief van 24 oktober 2012 aan partijen is gezonden.

II Het bestreden besluit

4. De Raad heeft in het bestreden besluit geconcludeerd dat Stedin in strijd met artikel 30, tweede lid, van de E-wet heeft gehandeld door tot 1 juli 2011 systeemdienstentarieven in rekening te brengen bij Desco. Stedin was tot 1 juli 2011 niet gerechtigd om een tarief voor systeemdiensten in rekening te brengen bij Desco nu niet is gebleken van verbruik door Desco. Voorts heeft de Raad in het bestreden besluit beslist dat hij op grond van

artikel 51 van de E-wet niet bevoegd is om een oordeel te geven omtrent de terugbetaling van de door Desco betaalde systeemdienstentarieven.

III Juridisch kader

5. Voor zover hier van belang:
6. Artikel 30, tweede lid, van de E-wet, zoals dat luidde tot 1 juli 2011:
"Het tarief, bedoeld in het eerste lid, wordt in rekening gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit verbruikt en een aansluiting heeft op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder."
7. Artikel 51, eerste lid, van de E-wet:
"Een partij die een geschil heeft met een netbeheerder over de wijze waarop deze zijn taken en bevoegdheden op grond van deze wet uitoefent, dan wel aan zijn verplichtingen op grond van deze wet voldoet, kan een klacht bij de raad van bestuur van de mededingingsautoriteit indienen."
8. Artikel 4.3.1, Tarieencode elektriciteit:
"Het systeemdienstentarief is verschuldigd door een aangeslotene die elektriciteit verbruikt en een aansluiting heeft op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder. Onder het verbruik dient in dit verband te worden verstaan het totale verbruik, dus zowel de afname van elektrische energie van het net alsmede het verbruik dat wordt gedekt door het bij de aangeslotene opgestelde eigen elektriciteitsproductiemiddel, doch exclusief het bedrijfsverbruik van dit productiemiddel."
9. Artikel 4.4.1, Tarieencode elektriciteit:
"Het volume waarvoor het systeemdienstentarief geldt wordt, voor verbruikers in de tariefcategorieën genoemd in 3.7.1 onder a t/m e en f voor zover het aansluitingen betreft met een doorlaatwaarde groter dan 3*80A, als volgt bepaald:
$$E_{sys} = E_{in} + E_{gen} - E_{tbv} - E_{uit}$$
waarbij:
E_{sys} staat voor de omvang van de tariefdrager in kWh;
E_{in} staat voor de comptabel vastgestelde afname van elektrische energie van het net in kWh;
E_{gen} staat voor de comptabel vastgestelde opgewekte elektrische energie aan de klemmen van de generator(en) in kWh;

Etbv staat voor de comptabel vastgestelde omvang van het toelaatbaar bedrijfsverbruik elektriciteitsproductiemiddel in kWh;

Euit staat voor de comptabel vastgestelde invoeding op het net in kWh. ”.

10. Paragraaf 4.5, Tarievencode elektriciteit:

4.5 Bepalingen ten behoeve van de bepaling en inning van het Systeemdienstentarium

4.5.1 Het systeemdienstentarium wordt door alle netbeheerders geïnd bij aangeslotenen, niet zijnde overige netbeheerders. De netbeheerder maakt hiervan expliciet melding in de

aansluitovereenkomst met de aangeslotenen en verklaart zijn algemene voorwaarden mede van toepassing.

4.5.2 Uiterlijk op 1 september van ieder kalenderjaar verstrekt elke andere netbeheerder aan de netbeheerder van het landelijke hoogspanningsnet een door hem opgestelde raming van:

a. De hoeveelheid energie welke het volgende kalenderjaar parallel aan zijn net zal worden verbruikt voor zover het gaat om het verbruik van verbruikers in de tariefcategorieën genoemd in 3.7.1 onder a t/m e en f voor zover het aansluitingen betreft met een doorlaatwaarde groter dan 3*80A.

b. De som van het aantal aansluitingen vermenigvuldigd met de forfaitaire kWh-waarden, voor zover het verbruikers betreft in de tariefcategorieën genoemd in 3.7.1 onder f met een aansluiting met een doorlaatwaarde t/m 3*80A en g. Hierbij worden de kWhwaarden gebaseerd op de forfaitaire kWh-waarde van de afnemerscategorie zoals vermeld in de tabel in 4.4.4.

Van deze geraamde hoeveelheden wordt door de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet in het desbetreffende jaar maandelijks op de eerste werkdag van de maand als voorschot 1/12 deel tegen het door de Raad van Bestuur van de mededingingsautoriteit vastgestelde systeemdienstentarium aan de andere netbeheerders in rekening gebracht.

4.5.3 De regionale netbeheerders verstrekken jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het vorige kalenderjaar aan de netbeheerder van het landelijk hoogspanningsnet de gegevens genoemd in 4.5.2, onderdeel a en b, maar dan betrekking hebbend op het afgelopen kalenderjaar. Gegevens genoemd in 4.5.2, onderdeel a, worden verstrekt conform de eisen neergelegd in de Meetcode. Op basis van deze gegevens wordt hetgeen door de overige netbeheerders aan de netbeheerder van het landelijk

hoogspanningsnet ter zake het systeemdienstentarief voor het desbetreffende jaar verschuldigd is definitief tussen hen afgerekend."

IV Bezwaargronden Stedin

11. Volgens Stedin is het bestreden besluit genomen in strijd met de E-wet, de Awb, althans met één of meerdere in het algemeen rechtsbewustzijn levende beginselen van behoorlijk bestuur. Stedin werpt tien gronden van bezwaar op die uiteenvallen in drie formele bezwaren met betrekking tot de bevoegdheid van de Raad om kennis te nemen van het geschil en zeven inhoudelijke bezwaren, waarvan de eerste primair van aard is en de andere subsidiaire bezwaren zijn.
12. Volgens Stedin heeft de Raad zichzelf ten onrechte bevoegd verklaard van het geschil kennis te nemen als gevolg van een onjuiste interpretatie van het woord "partij", door het verschil tussen "in rekening brengen" en "innen" te veronachtzamen en door een onjuiste interpretatie van het incassorisico. Primair was niet Desco maar Du Pont de Nemours (Nederland) B.V (hierna: Du Pont) de relevante afnemer. Subsidiair voert Stedin aan dat artikel 30 van de E-wet zicht niet richt tot Stedin, de Raad de formele rechtskracht van het ontheffingsbesluit verkeerd heeft geïnterpreteerd, er geen sprake is van een rechtsgeldige ontheffing, de Elsta/Delta-uitspraak¹ inmiddels achterhaald is, Stedin niet verwijtbaar heeft gehandeld en de Raad uitspraak heeft gedaan op basis van niet meer geldende wetteksten.
13. De bezwaargronden gelden in aanvulling op hetgeen Stedin in haar zienswijze ten behoeve van het bestreden besluit heeft aangevoerd. Tot slot verzoekt Stedin om vergoeding van de kosten als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, van de Awb.

V Zienswijze Desco

14. Volgens Desco is de Raad bevoegd kennis te nemen van het geschil dat heeft geleid tot het bestreden besluit. De op de regionale netbeheerders rustende verplichting tot inning van systeemdiensten moet ruim worden uitgelegd: de verplichting van de regionale netbeheerders tot innen van systeemdiensten, omvat tevens het factureren van systeemdiensten. Hieruit volgt dat het incassorisico van de regionale netbeheerder niet is beperkt tot het risico van wanbetaling, maar tevens het risico omvat van het onterecht in rekening brengen van tarieven voor systeemdiensten. Verder heeft Desco nooit

---

¹ CBB 25 juli 2007, LJN: BB4168.

systeemdiententarieven willen voldoen voor derden, maar slechts voor zichzelf. Het al dan niet beschikken over een ontheffing is volgens Desco tot slot geen relevant criterium bij het beantwoorden van de vraag of systeemdiententarieven in rekening hadden mogen worden gebracht.

VI Beoordeling van de bezwaren

Prealabel

15. Artikel 51 van de E-wet strekt ter implementatie van artikel 23, vijfde en tiende lid, van de tweede elektriciteitsrichtlijn.² De implementatie van de vigerende, derde elektriciteitsrichtlijn³, die het karakter van minimumharmonisatie heeft, heeft daar geen verandering in gebracht. De bepalingen voorzien in een regeling tot beslechting van geschillen tussen netbeheerders onderling en tussen netbeheerders en netgebruikers over de wijze waarop de netbeheerders hun wettelijke taken uitvoeren of hun wettelijke verplichtingen naleven. De regeling houdt kort weergegeven in, dat een partij die een geschil heeft met de netbeheerder een klacht kan indienen bij de Raad. De Raad neemt binnen twee maanden een beslissing op de klacht maar kan de termijn met twee maanden verlengen als aanvullende informatie noodzakelijk is; verdere verlenging is alleen mogelijk met instemming van de klager. In artikel 51, vierde lid van de E-wet is bepaald dat het indienen van een klacht niet in de weg staat aan het gebruik van enige rechtsgang die de klager ter beschikking staat, zoals het indienen van een vordering tegen de netbeheerder bij de burgerlijke rechter.⁴

De formele bezwaren van Stedin

16. Volgens Stedin is de Raad niet bevoegd om het geschil te beslechten omdat de reikwijdte van de term "partij" in geschilbeslechting is beperkt tot de netgebruiker. Volgens Stedin is dat de afnemer die een aansluit- en transportovereenkomst heeft met de netbeheerder, dan wel de aanvrager van een aansluiting. De Raad zou verder niet bevoegd zijn omdat het in rekening brengen van systeemdiensten geen taak, bevoegdheid of verplichting van Stedin is. De Raad is volgens Stedin te meer niet bevoegd omdat het incassorisico van Stedin niet meer omvat dan het debiteurenrisico.

---

² Richtlijn 2003/54/EG van het Europees parlement en de Raad van 26 juni 2003 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en houdende intrekking van Richtlijn 96/92/EG.

³ Richtlijn 2009/72/EG van het Europees parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van Richtlijn 2003/54/EG.

⁴ Kamerstukken Tweede Kamer, 2003/2004, 29 372, nr. 3. p. 45-46.

17. Naar het oordeel van de Raad bestaan in de tekst van de wet, noch in de toelichting aanknopingspunten voor de stelling dat met de netgebruiker alleen wordt bedoeld de afnemer die een aansluit- en transportovereenkomst heeft met de netbeheerder, dan wel de aanvrager van een aansluiting. De derde elektriciteitsrichtlijn heeft het karakter van minimumharmonisatie en belet de Nederlandse wetgever derhalve niet om meer te regelen dan waartoe de richtlijn verplicht. Maatgevend is de tekst van artikel 51 van de E-wet en de vraag of een partij een geschil heeft met een netbeheerder over de wijze waarop deze zijn taken en bevoegdheden op grond van de E-wet uitoefent ten opzichte van die partij, dan wel aan zijn verplichtingen op grond van de E-wet ten opzichte van die partij voldoet. Stedin heeft blijkens de facturen in dat kader systeemdienstentariaf bij Desco in rekening gebracht⁵ en geïnd. Desco is derhalve partij in de zin van artikel 51, eerste lid, van de E-wet.
18. De verplichting tot het in rekening brengen van de systeemdienstentarieven bij de aangeslotenen op de netten van de regionale netbeheerders volgt uit artikel 30, tweede lid van de E-wet, zoals dat luidde tot 1 juli 2011, gelezen in samenhang met paragraaf 4.5. "Bepalingen ten behoeve van de bepaling en de inning van het systeemdienstentariaf", van de TarievenCode Elektriciteit (hierna TCE). Artikel 30, tweede lid van de E-wet, bepaalt bij wie het systeemdienstentariaf in rekening moet worden gebracht. Uit paragraaf 4.5 van de TCE volgt dat de wijze waarop het systeemdienstentariaf in rekening wordt gebracht en geïnd, trapsgewijs verloopt. TenneT int en brengt het systeemdienstentariaf bij de regionale netbeheerder in rekening op basis van door de regionale netbeheerder aan te leveren informatie over de hoeveelheid energie waarover systeemdienstentariaf verschuldigd is. De regionale netbeheerder op zijn beurt brengt het tarief in rekening en int het bij de op zijn net aangeslotenen.⁶
19. Uit Stedin's verplichting het systeemdienstentariaf in rekening te brengen en te innen volgt dat Stedin niet slechts het inningsrisico draagt, maar tevens verantwoordelijk is voor het in rekening brengen van de systeemdienstentarieven, i.c. bij Desco.

Conclusie

20. Gelet op hetgeen door de Raad in de randnummers 17 tot en met 19 is overwogen, is de Raad van oordeel dat in onderhavig geval de Raad bevoegd is om de door Desco ingediende aanvraag tot geschilbeslechting in behandeling te nemen. De Raad concludeert derhalve dat de formele bezwaren van Stedin geen doel treffen.

---

⁵ Zie de facturen bij dossiernummer 104072/1.

⁶ Zoals ook vastgesteld in CBB 20 december 2011, AWB 09/235, r.o. 6.4.

De inhoudelijke bezwaren van Stedin

Desco is geen afnemer

21. Niet Desco maar Du Pont is volgens Stedin met terugwerkende kracht tot 1 januari 2000 de afnemer in de zin van de E-wet en derhalve de partij die de systeemdiensttarieven verschuldigd is.
22. Zoals de Raad hiervoor reeds heeft vastgesteld heeft Stedin het systeemdienstentarium bij Desco in rekening gebracht en geïnd. Desco en niet DuPont heeft als partij in de zin van artikel 51 van de E-wet, daarover een klacht aan de Raad gezonden. De Raad ziet zich in onderhavig geschil enkel voor de vraag gesteld of Stedin daarmee ten opzicht van Desco in strijd met artikel 30, tweede lid, van de E-wet heeft gehandeld. Of Du Pont afnemer is die systeemdiensttarieven verschuldigd is, valt buiten de reikwijdte van dit geschil en doet derhalve niet ter zake.

Normadressaat

23. Artikel 30, tweede lid, van de E-wet richt zich volgens Stedin niet tot de regionale netbeheerder. Stedin betoogt dat zij geen systeemdiensttarieven in rekening heeft gebracht maar enkel geïnd. Zij heeft dus ook niet ten onrechte systeemdiensttarieven bij Desco in rekening gebracht.
24. De Raad verwijst naar de randnummers 17 tot en met 19 waarin door de Raad is vastgesteld dat artikel 30, tweede lid van de E-wet zich mede richt tot Stedin. Omdat Stedin geadresseerde van artikel 30 van de E-wet is, kan daar naar het oordeel van de Raad niet uit volgen dat Stedin artikel 30, tweede lid van de E-wet niet kan overtreden.

Formele rechtskracht

25. Volgens Stedin is de ontheffing van 12 juli 2000 ex artikel 15, vijfde lid, van de E-wet, ten onrechte aan Desco verleend. Voorts stelt Stedin dat Desco inmiddels een rechtsgeldige ontheffing van de verplichting om een netbeheerder aan te wijzen bezit voor een net waarvan zij niet de eigendom heeft. Bovendien strekt het met het ontheffingsbesluit beoogde rechtsgevolg zich niet uit tot de verplichting die volgt uit artikel 30, tweede lid van de E-wet.
26. Op grond van artikel 30, tweede lid E-wet juncto 4.3.1 van de TCE moest Stedin tot 1 juli 2011 naar het oordeel van de Raad systeemdienstentarium in rekening brengen bij iedere afnemer die meer elektriciteit verbruikt dan het toegestane bedrijfsverbruik en die een aansluiting heeft op een net dat wordt beheerd door Stedin. Uit de uitspraak van het

CBb van 25 juli 2007⁷ blijkt dat aan beide vereisten moet zijn voldaan om het systeemdienstentariaf in rekening te kunnen brengen. Dat het verbruik beneden het toelaatbare bedrijfsverbruik ligt, wordt door Stedin niet bestreden. De ontheffing heeft geen invloed op het verbruik van Desco en doet daar derhalve niet aan af.

De Elsta/Delta uitspraak is achterhaald

27. Stedin stelt dat rechtsoverweging 7.1 van de uitspraak Elsta/Delta⁸ van het CBb inmiddels is achterhaald. Deze luidt als volgt:

De wetsgeschiedenis biedt, anders dan het bestreden besluit veronderstelt, onvoldoende aanknopingspunten om, in weerwil van de tekst van deze bepaling, het tarief voor systeemdiensten tevens in rekening te brengen bij afnemers die niet zelf elektriciteit verbruiken.

28. Onder verwijzing naar de wetsgeschiedenis⁹, betoogt Stedin dat die aanknopingspunten inmiddels duidelijk aanwezig zijn (onderstreping toegevoegd door Stedin).

Ten aanzien van het tarief voor het verrichten van deze diensten bepaalt artikel 30 Elektriciteitswet 1998, dat dit in rekening wordt gebracht bij iedere afnemer die elektriciteit verbruikt en een aansluiting heeft op een net dat wordt beheerd door een netbeheerder («een openbaar net»). Door in artikel 30, tweede lid, «een net dat wordt beheerd door een netbeheerder» te vervangen door: «een net dat direct of indirect in verbinding staat met het landelijk hoogspanningsnet» wordt tot uitdrukking gebracht dat alle afnemers die kunnen profiteren van systeemdiensten hiervoor moeten betalen. Dit impliceert dus ook dat bijvoorbeeld verbruikers die zijn aangesloten op een net dat niet door een netbeheerder wordt beheerd, maar via dat net wel verbonden zijn met een openbaar net, het systeemdienstentariaf moeten betalen. Dit is altijd de bedoeling geweest van de wetgever, aangezien ook zij ervan profiteren dat hun leveringszekerheid wordt geborgd door de verrichting van de systeemdiensten. Tevens is in het voorstel aangegeven hoe de inning van deze tarieven plaatsvindt. Indien de verbruiker aan wie het tarief in rekening wordt gebracht is aangesloten op een net dat beheerd wordt door een netbeheerder, wordt het tarief geïnd door de netbeheerder. Indien de verbruiker aan wie het tarief in rekening wordt gebracht is aangesloten op een ander net, wordt het tarief geïnd door de exploitant van dat net. De exploitant draagt vervolgens alle te innen tarieven af aan de landelijk netbeheerder. Dit laatste wordt geregeld in artikel 15, vierde lid.

---

⁷ CBb, 25 juli 2007, LJN: BB4168.

⁸ CBb, 25 juli 2007, LJN: BB4168.

⁹ Kamerstukken Tweede Kamer, 2008-2009, 31 904, nr. 3, p.32.

[...]

*Deze onderdelen strekken tot het wegnemen van een onduidelijkheid ten aanzien van het in rekening brengen van het tarief voor het verrichten van systeemdiensten bij afnemers die zijn aangesloten op private netten. In paragraaf 5.2. van het algemeen deel van deze toelichting wordt hierop ingegaan. Het voorgestelde artikel 15, vierde lid, regelt dat de ontheffinghouder de bedoelde tarieven int en het inningrisico draagt.*¹⁰

29. Naar het oordeel van de Raad volgt uit de wetsgeschiedenis niet dat rechtsoverweging 7.1 uit de Elsta/Delta uitspraak is achterhaald. De rechtsoverweging ziet op het "verbruik" als één van beide criteria ter bepaling van bij wie het systeemdienstentarief in rekening moet worden gebracht. Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de wetgever heeft beoogd een onduidelijkheid weg te nemen bij de interpretatie van het andere criterium: een aansluiting op het openbaar net. Uit de wetsgeschiedenis blijkt niet dat de wetgever tevens heeft beoogd de term "verbruik" te verduidelijken. Bovendien volgt uit de Dow-uitspraak dat met de wijziging van artikel 30, tweede lid van de E-wet geen sprake is van een verduidelijking maar van een uitbreiding van de kring van afnemers aan wie een systeemdienstenvergoeding in rekening wordt gebracht.¹¹

Verwijtbaarheid

30. Stedin betoogt dat voor zover de vraag aan de orde is of Stedin ten onrechte de systeemdiensttarieven heeft geïnd, tevens de vraag moet worden gesteld of Stedin daaromtrent enig verwijt kan worden gemaakt. Dat laatste is volgens Stedin niet het geval.
31. In geschil ligt de vraag voor of de netbeheerder zijn taken, bevoegdheden en verplichtingen conform de E-wet uitvoert. Hierbij is de verwijtbaarheid zoals Stedin dat uitlegt, naar het oordeel van de Raad niet relevant.

Vervallen bepaling

32. Stedin meent dat de Raad ten onrechte het besluit heeft genomen op basis van een inmiddels vervallen wetsbepaling. De beoordeling door de Raad dient plaats te vinden ex nunc en op basis van het vigerende recht.
33. De Raad stelt vast dat de geschilaanvraag zag op de periode van 1 januari 2002 tot 1 juli 2011. De vraag of de netbeheerder zijn taken, bevoegdheden en verplichtingen conform

---

¹⁰ Kamerstukken Tweede Kamer, 2008-2009, 31 904, nr. 3, p.55.

¹¹ CBB, 23 juli 2012, AWB 10/898 en AWB 10/900.

de E-wet heeft uitgevoerd, is derhalve getoetst aan artikel 30, tweede lid van de E-wet, zoals dat luidde in de periode van 1 juli 2002 tot 1 juli 2011. Toetsing van de taken, bevoegdheden en verplichtingen van de netbeheerder over een periode waarin de betrokken regeling nog niet van kracht was, is naar het oordeel van de Raad bovendien in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en het verbod van terugwerkende kracht ex artikel 4 van de Wet algemene bepalingen.

34. Op grond van artikel 7:11 Awb vindt in bezwaar een volledige heroverweging van het bestreden besluit plaats op grondslag van het bezwaarschrift. Deze heroverweging vindt in beginsel plaats op basis van de wettelijke voorschriften, beleidsregels en relevante feiten zoals deze zich manifesteren wanneer het besluit op bezwaar wordt genomen (ex nunc). Heroverweging van een primair besluit waarvoor een peildatum of peilperiode geldt, zoals het bestreden besluit, vindt plaats op basis van de feitelijke en juridische situatie zoals die bestond op een bepaald moment (ex tunc). In het onderhavige besluit, dat evenals het bestreden besluit ziet op de periode van 1 juli 2002 tot 1 juli 2011, worden de bezwaren van Stedin derhalve bezien in het licht van artikel 30, tweede lid, van de E-wet, zoals dat luidde in de periode van 1 juli 2002 tot 1 juli 2011.

Conclusie

35. Gelet op voorgaande is de Raad van oordeel dat de inhoudelijke bezwaren van Stedin evenmin doel treffen.

VII Vergoeding van kosten bezwaarfase

36. Stedin heeft de Raad verzocht de kosten die in verband met de behandeling van het bezwaarschrift zijn gemaakt, op de voet van het bepaalde bij artikel 7:15 van de Awb te vergoeden.
37. Artikel 7:15, tweede lid, van de Awb, bepaalt dat de kosten van de bezwaarfase worden vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.
38. Aangezien de bezwaren van Stedin de Raad geen aanleiding geven het bestreden besluit geheel of gedeeltelijk te herroepen, wegens aan de Raad te wijten onrechtmatigheid, wordt haar verzoek tot vergoeding van de kosten van de bezwaarfase afgewezen.

VIII Besluit

39. De Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit:

- I. verklaart het bezwaar van Stedin Netbeheer B.V. ongegrond;
- II. wijst het verzoek van Stedin Netbeheer B.V. om vergoeding van kosten in bezwaar af.

Datum: 5 december 2012

De Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit,
namens deze,

W.g.
Chris Fonteijn
Voorzitter Raad van Bestuur

Tegen dit besluit kan degene wiens belang daarbij rechtstreeks is betrokken, binnen zes weken na de dag van bekendmaking van het besluit, beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage.